

خبرها

بن همام: آسیا ناامیدکننده بود

محمد بن همام رئیس کنفدراسیون فوتبال آسیا گفت: نتایج نمایندگان قاره آسیا در هجدهمین دوره رقابت‌های فوتبال جام جهانی ۲۰۰۶ آلمان ناامیدکننده بود. وی شنبه‌شب در شهر برلین آلمان و در گفت‌وگو با بخش عربی خبرگزاری فرانسه اظهار داشت: این نتایج نشان داد که سطح فوتبال در این قاره چه در زمینه مسابقات ملی و یا در سطح لیگ‌های داخلی هنوز پایین است. بن همام با اشاره به اینکه امیدوار بودیم حداقل دو تیم آسیایی به مرحله دوم صعود کنند، اظهار داشت: متأسفانه این امر تحقق نیافت و نتایجی هم که به دست آمد ناامیدکننده بود. رئیس کنفدراسیون فوتبال آسیا در عین حال گفت: این بدین معنا نیست که فدراسیون‌های محلی، کادراهای فنی و بازیکنان تیم‌های شرکت‌کننده در جام جهانی کم کاری کردند، بلکه با توجه به بضاعتی که در اختیار داشتند تمام تلاش خود را در این یکپارها انجام دادند. وی درخصوص نمایندگان آسیا در جام هجدهم گفت: تیم ملی کره‌جنوبی فوتبال زیبایی به نمایش گذاشت به ویژه مقابل فرانسه که سزاور پیروزی بود و استحقاق راهیابی به مرحله بعد را داشت. بن همام خاطرنشان کرد: به هرحال نتایج‌های آسیایی تلاش خودشان را انجام دادند اما نتایج حاصله امتیاز مثبتی برای این قاره نیست که ما بتوانیم براساس آن برای افزایش سهمیه آسیا در آینده چانه‌زنی کنیم. رئیس کنفدراسیون فوتبال آسیا نتایج تیم ملی استرالیا را در این رقابت‌ها ستود و اظهار امیدواری کرد که این تیم به مراحل بالاتر صعود کند.

خوزه پکرمن: ما سزاور پیروزی بودیم

خوزه پکرمن سرمربی آرژانتین پس از پیروزی تیمش گفت: «خیلی خوشحالم. فکر می‌کنم نمایشی عالی از خود نشان دادیم. تصمیم داشتیم با پیروزی در این دیدار به مرحله یک چهارم پایانی صعود کنیم. البته به هدفمان رسیدیم.» وی افزود: «با مشکلات زیادی روبه‌رو شدیم، اما حرفیمان بسیار نرورمند بود. مکزیک اجازه نداد زیاد توپ را در اختیار بگیریم. آنها به‌راستی عرصه را بر ما تنگ کردند. باید مشکلاتمان روی توپ‌های بلند را برطرف کنیم، چرا که بورگتی و فونسکا در این بازی خیلی ما را اذیت کردند.» سرمربی آرژانتین گفت: «پیروی جسمانی بازیکنانمان بسیار موثر واقع شد. مردانم قابلیت‌های فراوانی دارند. خوشبختانه شانس در این بازی با ما بار بود. دوست داشتم گل سوم را هم بزینم اما با وجود داشتن بازیکن‌هایی که توانایی بالایی در حفظ توپ دارند، نتوانستیم نبض بازی را در دست بگیریم.» پکرمن آرژانتین را سزاور پیروزی بر مکزیک می‌داند: «فوتبال ترکیبی از نظم تاکتیکی، تمرکز بالای ذهنی، داشتن روحیه پیروزی طلبی و نبوغ بازیکنان در لحظات کلیدی است. ما در این دیدار همه این موارد را داشتیم برای همین سزاور برد بودیم.»

لاولپه دوست دارد بماند

«ریکاردو لاولپه» سرمربی مکزیک بعد از باخت به آرژانتین و حذف از دور رقابت‌های جام جهانی آلمان اظهار داشت تصمیم دارد همچنان در سمت خود بماند تا برنامه‌های خود را در مورد فوتبال این کشور پیگیری کند. به گزارش خبرگزاری رویترز از لاپیزیک مکزیک با گل رافائل مارکز به گل نخست در دیدار با آرژانتین دست یافت اما با گلی که خوارد بورگتی به دروازه خودی زد بازی به تساوی کشیده شد و سرانجام مکسی رودریگزو آرژانتین راه‌ای یک چهارم نهایی کرد. لاولپه که خود آرژانتینی است اظهار داشت قراردادش با حذف تیم مکزیک پایان یافته و برعهده فدراسیون فوتبال این کشور است که در مورد آینده او تصمیم گیری کند. وی به خبرنگاران گفت: امیدوارم بمانم. دوست دارم برنامه‌هایم را ادامه دهم و ایده‌هایی که برای تیم مکزیک داشتم را پیاده کنم. اکنون همه دنیا می‌دانند که مکزیک می‌تواند فوتبال خوبی بازی کند. این حقیقت است.

اوه زیلر: کلوزه آقای گل می‌شود

مهاجم سابق تیم ملی آلمان، میروسلاو کلوزه را به عنوان آقای گل جام جهانی ۲۰۰۶ معرفی کرد. به گزارش روزنامه اسکپرس، اوه زیلر مهاجم تیم ملی آلمان در جام جهانی ۱۹۶۶ لندن و ۱۹۷۰ مکزیکو اعلام کرد: میروسلاو کلوزه مهاجم چهار گله آلمان در جام جهانی ۲۰۰۶ از بهترین و تاثیر گذارترین مهاجمان این مسابقات است که می‌تواند عنوان آقای گلی را از آن خود کند. وی در مصاحبه با اسکپرس اذعان داشت: کلوزه می‌تواند زمینه‌قهرمانی تیم ملی آلمان را فراهم آورد. این مهاجم ۲۸ساله آلمانی که تاکنون ۹ گل در مسابقات جام جهانی به ثمر رسانده است عنوان آقای گل فصل پیش مسابقات بوندس لیگا را نیز در کارنامه خود دارد.

چهره

دکتر محمد دادکان رئیس پیشین فدراسیون فوتبال طی مراسمی فدراسیون را ترک خواهد کرد. در این مراسم که ساعت ۱۱ صبح امروز در محل فدراسیون فوتبال برگزار می‌شود، محمد دادکان طی نشتستی با کارکنان و مدیران فدراسیون با آنها خداحافظی خواهد کرد. رئیس پیشین فدراسیون فوتبال طی اطلاعیه‌ای که برای خبرگزاری‌ها ارسال شده است به بیان مطالبی پرداخته است. در این اطلاعیه آمده است: «فدراسیون فوتبال جمهوری اسلامی ایران در دوره چهارساله مسئولیت خطیری خود تلاش کرده است تا با برنامه ریزی‌های علمی و حرفه‌ای و در چارچوب قوانین و مقررات فدراسیون جهانی فوتبال «فیفا» و رعایت موازین فرهنگی و اخلاقی نسبت به بسط و توسعه فوتبال در سطوح مختلف همت گمارده و پیوسته استقلال همه‌جانبه فدراسیون را حفظ و پاسداری کند که گزارش مشروح آن طی مصاحبه‌ای در آینده به اطلاع هموطنان عزیز خواهد رسید.

اینک با عنایت به جو حاکم بر فضای ورزش و فوتبال کشور در طول قریب به یک سال گذشته و تحمل شرایط دشواری که بر همگان روشن است امکان استمرار خدمت و فعالیت مطلوب را غیرممکن ساخته است. لذا با سیاس به پیشگاه خداوند متعال و فرد فرد هم‌میهنان عزیز و تشکر و قدردانی از یک‌یک دست‌اندرکاران

چهره

ای کاش مکزیک نبود

مهدی زعیم‌زاده؛ مدافع بهتر و باکلاس‌تری از رافائل مارکز سراغ دارید؟ کاپیتان مکزیک یک بار دیگر سطح بالای بازی خود را نشان داد. یک مدافع قدرتمند و باهوش که کارایی‌اش تنها در امور دفاعی خلاصه نمی‌شود. مارکز مقابل آرژانتین در همان ابتدای بازی نشان داد که یک گلزن قهار هم هست. با یک ضربه هنرمندانه و تحسین برانگیز تیمش را جلو انداخت و به یک قدمی یک‌چهارم‌نهایی رساند و در ادامه بازی همان فرمانده همیشهگی بود. به خوبی برابر حملات آرژانتین و بازیکنان کنجیکی حریف از جمله توز، ساویولا و

آس

آفرین بر ماکسی

ماکسی رودریگز هافبک شماره ۱۸ آرژانتین یکشنبه شب کاری کرد تا تمامی تماشاگرانی که ۱۲۰ دقیقه بازی مکزیک و آرژانتین را دیدند از تماشای این مسابقه لذت ببرند. ساعت به وقت تهران نزدیک به ۳۰ دقیقه بامداد بود. بیدار ماندن کمی سخت شده بود اما گل فوق‌العاده ماکسی خواب را از سر همه پراند. واقعاً آرزوش داشت تا آن موقع شب بیدار بمانی و چنین گلی ببینی. یک «سوپرگل» واقعی. گل‌هایی که هرگز فراموش نمی‌شوند و ماکسی رودریگز می‌تواند مطمئن باشد که گل او برابر مکزیک باعث خواهد شد حالا حالاها شنبه نام او را از یاد نبرد. در واقع این بازیکن قهرمان شنبه‌شب بود و آرژانتین را به جمع هشت تیم رساند. در پایان بازی

استقلال فدراسیون را حفظ کردیم

نامه خداحافظی دادکان

استقلال فدراسیون را حفظ کردیم

فوتبال و شخصیت‌های حقیقی و حقوقی که همواره یار و یاور فدراسیون بودند، با طلب حلالیت از محضر عزیزان و آرزوی سلامتی و سرافرازی، همه را به خداوند بزرگی می‌سپارم. شایان ذکر است برنامه‌ها و فعالیت‌های انجام شده به ویژه حضور تیم ملی فوتبال ایران در جام جهانی ۲۰۰۶ آلمان خود دستاوردی بزرگ برای هر کشور و ملتی محسوب می‌شود. اگرچه نتوانستیم انتظارات ملت بزرگ ایران را برآورده کنیم لیکن صادقانه، اعلام می‌کنم که جوانان برومند کشور، همکاری‌انمان در فدراسیون فوتبال در حد بضاعت و توان خود آنچه را که مقدور شرایط بوده است انجام دادند. پس از دیدار تیم‌های ایران و آنگولا در جام جهانی ۲۰۰۶ آلمان، شورای معاونین سازمان تربیت بدنی حکم به برکناری دادکان داد و قرار شد تا پایان وقت اداری یکشنبه جانشین ام معرفی شود، اما تا لحظه تنظیم خبر این اتفاق نیفتاده بود. پیش از این عنوان شده بود که کیومرث هاشمی سرپرست موقت فدراسیون خواهد بود تا زمان انتخابات در مجمع عمومی فرابرسد اما به نظر می‌آید که هنوز سازمان به جمع بندی نهایی نرسیده است. پیش‌بینی می‌شود که با تغییر در ریاست فدراسیون تحولاتی در مدیریت میانی فدراسیون هم به وجود بیاید.

ورزشی

ویژه جام جهانی ۲۰۰۶

طرح روز

برانکو الگوی رفتاری

طرح روز

نیمکت

کوبی آرام

سوئیس تیمی است که سخت می‌بازد. این را در همه بازی‌های این تیم دیده‌ایم، مثلاً در همین جام جهانی آنها در برابر فرانسه و کره جنوبی خیلی خوب بازی کردند و اصلاً فرصتی برای عرض اندام به حریف ندادند. سوئیس‌ها این صلابت را مدیون کوبی کوهن، هستند که اسطوره فوتبال کشورشان است و از پنج سال قبل که رهبری تیم ملی‌شان را پذیرفته تا امروز توانسته این تیم را از صف تیم‌های درجه دو اروپا خارج و به تیم‌های درجه یک نزدیک کند. سوئیس کوهن تیمی است که مفهوم کامل بازی گروهی را خیلی خوب به تصویر می‌کشد. از چپ و راست خوب حمله می‌کند و هنگام دفاع منسجم و هوشمند عمل می‌کند. کوهن آدمی آرام است و به خوبی می‌تواند با بازیکنانش ارتباط برقرار کند. او همین که توانسته از یکسری بازیکن نه چندان مطرح، یک تیم درجه یک بسازد، سوئیس محبوب است، از حمایت مردم این کشور برخوردار است، اصلاً همین حمایت همه‌جانبه بوده که کوهن را به یک مربی کارزماتیک بدل کرده‌است و همین کاریزما است که سوئیس را به یک تیم ترسناک برای حریفان بدل کرده. سوئیس‌ها حالا سرنوشت‌شان دست خودشان است، اینجاست که کوهن باید نشان بدهد می‌تواند سوئیس را به جمع هشت تیم بیاورد.

تلویزیون

دست و پای گزارشگر را بنیدید

مجید توکلی : چند سالی می‌شد که برای هر عشق فوتبالی مهم بود اینکه بماند فلان بازی را چه کسی گزارش می‌کند. چند سالی هم می‌شد که پسر جوانی به نام «عادل فردوسی‌پور» به تلویزیون آمده بود و به جرگه گزارشگران پیوسته بود. مزدک میرزایی هم آمد. حالا جو حاکم بر گزارشگران فوتبال از دایره جواد خیابانی، بهرام شفیق، علیرضا علیفر، اسکندر کوئی و… خارج شده بود اتفاق جدیدی در گزارش‌ها رخ داده بود. عادل آغازکننده این اتفاق بود. او نه تنها اصطلاحات جدیدی را باب کرد بلکه در حین گزارش از ارائه هرگونه اطلاعات حاشیه‌ای دریغ نمی‌کرد؛ از بازیکن حاضر در میدان گرفته تا مسئولی که در ورزشگاه بازی را تماشا می‌کرد. اتفاق خوبی بود و هیچ‌کس هنگام تماشای مسابقه خسته نمی‌شد بلکه عادل فردوسی‌پور است. دیگر چه فرقی بین علیرضا شفیق و مزدک میرزایی است؟ البته باز هم تفاوت بسیار است. ولی آیا این نبود که باعث شد گزارشگران قبل از هر بازی یکی دو ساعت وقت بگذارند و اطلاعات‌شان در مورد بازی را کامل کنند؟ آیا این نبود که باعث می‌شد بینندگان هنگام تماشای بازی فقط بازی را ببینند بلکه اطلاعات عمومی‌اش هم بیشتر شود؟ اینها هم سؤال‌هایی بود که در این چند روز به ذهن‌مان خطور کرد. این اتفاق مصداقش در روزنامه‌نگاری بسیاری است. مثل زمانی که به یک روزنامه‌نگار بگویند هنگام نوشتن مطلب این را بنویس و این را ننویس. این مطلب را بگو، این مطلب را نگو. تئورش را بکنید چه اتفاقی می‌افتد. حالا ما می‌دانیم عادل و مزدک که خوراکشان همین اطلاعات است چه می‌کنند و چه غذایی را تحمل می‌کنند. حالا فقط امیدواریم این خبر صحت نداشته باشد. امیدواریم.

گزارشگر

کرسپو یا بورگتی

با اینکه سایت مسابقات گل اول آرژانتین را به نام کرسپو ثبت کرد اما هنوز هم در مورد گلزن این گل ابهام وجود دارد.

سال سوم ■ شماره ۷۹۳ *شوق* ^{روزانه}

کلوب هواداران

ایتالیا در غروری کاذب

علی‌حسنتی: ایتالیایی‌ها تصور می‌کردند در مرحله یک‌چهارم نهایی به کره برخورد خواهند کرد و در اندیشه انتقام بودند. اما کره حذف شد. آنها استرالیا را حریف سختی قلمداد نمی‌کنند:

■ ■ ■

■ تصور می‌کنم ما کمی بیش از حد دچار شور و حرارتیم که استرالیا را شکست خورده می‌بینیم، چون به تصور روبرویی مرحله یک‌چهارم نهایی هستیم، اما ما یک وجه قدرتمند داریم که از سال ۱۹۸۶، ساخت قاعده‌مندی در مسابقات جام جهانی نداشته‌ایم. پس این دلیلی برای اطمینانمان است. لپی یک برنده است و فکر می‌کنم که ایتالیا در کنار آرژانتین، برزیل، اسپانیا و هلند شانس واقعی بردن جام به‌خانه را دارد.

■ **لنگ از انگلستان**
■ پنیو دو فرصت مسلم را از دست داده‌است. او سزاور بازی در مقابل استرالیا نیست. به او بیش از حد اهمیت داده می‌شود. لپی در خط حمله باید تونی – توتی یاد یل پیرو – جیلاردینو را بازی دهد.

■ **دوانش از آلمان**
■ استرالیا شما را شکست خواهد داد. همواره به ایتالیا بیش از اندازه توجه شده‌است. پس ابتدا کاری را انجام دهید و سپس در آن باره صحبت کنید.

■ **بن از آمریکا**
■ تصور نمی‌کنم با اطمینان بیش از حد، چیزی به دست آوریم و ناچیز شمرند استرالیا برای من، اطمینان بیش از اندازه‌است. اگر تاریخ چیزی به ما آموخته باشد، اطمینان زیادی همواره در فوتبال بد است.

■ **سایدون از مالت**
■ چیزی در زندگی جز مرگ حتمی نیست پس ایتالیا ممکن است برود و ممکن است بیازد. من به اندازه کافی مسن هستم که سال ۱۹۶۶ را به یاد آورم. روز تلخی بود هنگامی که ایتالیا در دور اول حذف شد آن هم توسط تیمی که از لحاظ سابقه به آنچه استرالیا هم اکنون دارد، شبیه بود. حال، دور دوم مسابقات است پس کمی بیشتر برای حریف ایتالیا احترام قائل شوید.

■ **انزو از استرالیا**

سوئیس – اوکراین

■ این شبیه وجود دارد که داوران به سوئیس‌ها کمک کرده‌اند. تنها مسئله این است که سوئیس کشتی‌های زیادی از داوران گرفته‌است. امیدوارم با بهترین کیفیت‌مان در مقابل آنها ظاهر شویم. اوکراینی‌ها موفق باشید!

■ **آرتی دیبالچکو** از ایران
■ آخرین اخبار درباره سندروس این است که شانه‌اش آسیب دیده‌است. اما این‌به‌دویرو فرصت بازی می‌دهند. بله، او تنها ۱۹ سال دارد اما تا به حال بازی‌های فوق‌العاده‌ای برای آرسنال و تیم ملی سوئیس انجام داده‌است. او بسیار مستعد است! پس هر چند سندروس دوشنبه بازی نخواهد کرد، اما درباره این بست نگران نیستم (به‌رغم این که شوچنکو به وضوح – از هر جهت– بهتر از هر یک از کوه‌ای‌ها است.)

■ **آدرین از استرالیا**

ادامه دقیقه صفر

■ **کودک هشت میلیون یوروی**
■ در حالی که فیلم کودک میلیون دلاری موفقیت‌های خود را پشت سر گذاشت، در سیمای ایران سریال ۶۴ قسمتی بیش از هشت میلیون یوروی روزهای میانی خود را طی می‌کند. اما مبلغ هنگفتی که برای پخش مسابقات پرداخت شده، این بار به جای شوراقرینی موچی از شرم، سرخوردگی و توتبال. شبکه اول، شبکه دوم (با آن مجری ساده‌است: تدبیر گمشده! به نظر شما یک مسابقه فوتبال کشتش چند پار دیدن و شنیدن گزارش و تحلیل را با صداهای بعضاً نامناسب دارد؟ یا باز؟ دو بار؟ سه بار؟ شبکه سوم سیما که تکلیفش مشخص است: فوتبال، فوتبال و فوتبال. شبکه اول، شبکه دوم (با آن مجری ضعیف و تحلیل‌های صدارشنیده)، شبکه تهران، شبکه خبر، شبکه‌های استانی و… راستی شد چند شبکه؟ هشت میلیون یورو را به حدود بیست میلیارد ریال هزینه‌تولید برنامه‌های گزارشی، تحلیلی، زنده و… قبل از مسابقات جام جهانی اضافه کنید تا بیشتر با هزینه‌های رسانه ملی آشنا شوید. اگر می‌خواهید ارزش هشت میلیون یورو (در حدود ۹۵ میلیارد ریال) را متوجه شوید کافی است بدانید هزینه‌های آماده‌سازی و اعزام کاروان ورزشی ایران به بازی‌های المپیک ۲۰۰۴ آتن که شش مدل‌ان در پی داشت حدود شش میلیون و هفتصد هزار یورو بود.

■ **یاردوازدهم، ستون پنجم**

شاید بتوان گفت که در «اپیزود شرم، برداشت تلویزیون» برنامه‌هایی مانند بار دوازدهم بیشترین نقش را در القای غیرواقعی مطالب و افزایش غیرمنطقی سطح توقعات مردم از تیم ملی و غرور ملی داشتند. در حالی که از یک رسانه توقع آن می‌رود که مخاطبان را به عقل‌گرایی رهنمون سازد، تولید و پخش چنین برنامه‌هایی از بیش از پنج شبکه تلویزیون و حداقل یک شبکه رادیویی کاملاً فضای رسانه‌ای را برای بحث و ارائه تحلیل‌های منطقی و منطقی کردن توقعات مخاطبان بسته بود. اگر هم کارشناسی در این خصوص بحثی به میان می‌آورد در همهمه و هیجان مجریان و برنامه‌ها گم می‌شد. این سریال داستانی زمانی جذاب‌تر می‌شود که ببینید بلافاصله با شکست تیم ملی تدهای فضایی و کذایی از همین رسانه پخش می‌شود و رئیس و مدیران فدراسیون را به چهارمیخ رسانه می‌کوبند. برنامه‌هایی که تا دیروز مدح فدراسیون را می‌گفتند از امروز واژگان تلخ و شرم را می‌پراکنند هر چند که انتشار واقعیت که گاه تلخ است بخشی از ذات رسانه است.

■ **جام جهانی؛ اپیزود امید**

این بار نیز ما با جام و جهان وداعی تلخ داشتیم، و بدین سبکینی بغض‌های در گلو گیر کرده نوجوانان که غرور و حمیت خود را در مخاطره دیدند، بغضی که مدیران ورزشی رسانه ملی نفهمیدند و ظاهراً نخواهند فهمید. جام جهانی بعد و جام‌های جهانی بعدی می‌آیند و ایران ممکن است در تمامی و یا بعضی از آنها حضور داشته باشد، مهم این است که در نهایت تصمیم‌گیران و تصمیم‌سازان با تدبیر عمل کنند.